

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1286

гр. София, 05.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 05.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **9375** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК, вр.чл.144 от АПК.

Образувано е по молба с вх.№46190/22.12.2023 г. от жалбоподателя- Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“, представлявано от председателя Е. Б. С., чрез пълномощника-адв.Б.-САК за изменение (неправилно в молбата за допълване) на постановеното по делото решение, в частта за разноските, като на жалбоподателя бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева.

Ответникът не упражнява правото си на отговор по чл.248, ал.2 ГПК, вр.чл.144 АПК.

Искането е допустимо, но разгледано по същество е неоснователно, по следните съображения:

В чл. 248, ал. 1 ГПК е предвидено, че съдът по искане на страната може да допълни или да измени решението. Текстът разграничава две хипотези, свързани с оттегляне на вече постановения акт в частта, с която е определена отговорността на страните за разноските по делото като установено от закона изключение на правилото на чл. 246 ГПК, вр.чл.144 АПК. При втората хипотеза, след като съдът е определил дължимите разноски, постъпва искане от страната те да бъдат приведени в съответствие с изискванията на приложимия състав на чл. 143 АПК чрез изменение на вече присъденото от съда.

Искането на жалбоподателя, обективизирано в молбата от 22.12.23 година осъществява втората хипотеза на чл. 248, ал. 1 ГПК. Съдът се е произнесъл по искането за разноски-заплатени държавна такса и адвокатско възнаграждение, като второто от тях е намерил за неоснователно.

Като изцяло поддържа изложените в мотивите към решението съображения за недължимост на адвокатско възнаграждение, АССГ, II о., 23-ти състав излага допълнително следното:

Представеният по делото договор за правна помощ и съдействие е в заверено копие (л.9 по делото).

При извършена служебно справка в електронната деловодна система на АССГ (приложена на хартиен носител по делото), безспорно се установява, че същият като съдържание договор е приложен по-най-малко още четири дела в АССГ (срещу отказ по идентично заявление на директора на ОДМВР-Хасково; мълчалив отказ на директора на ОДМВР СДВР, отказ на РП-Пловдив, отказ на директора на ОДМВР-Търговище), като отново е в заверено копие. Този факт пряко сочи, че един и същ договор за правна помощ и съдействие е приложен по множество дела, без доказателства обаче за осъществени множество отделни прашания по него. Съпоставено с липсата на удостоверен конкретен предмет, за което е заплатено възнаграждение в размер на 1000 лева, според съда изглежда да е опит за неоснователно обогатяване, а не на репарирание на реално направени от страната разноски по настоящото дело, каквото е легитимната цел на отговорността за разноски.

С оглед на изложеното, неоснователното искане се отхвърля.

Мотивиран така и на основание чл.248, ал.3 от ГПК, вр.чл.144 АПК, Административен съд-София град, II о., 23-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молба с вх.№46190/22.12.2023 г. от жалбоподателя- Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“, представлявано от председателя Е. Б. С., чрез пълномощника-адв.Б.-САК за изменение на Решение №7884/18.12.2023 година по адм. дело №9375/2023 година по описа на Административен съд София-град, в частта за разноските.

Определението е окончателно (чл.40, ал.3 ЗДОИ и чл.248, ал.3, изр.2-ро ГПК).

Определението да се съобщи на страните за сведение чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: